

ROZKUDŁANY (4) *part praet pass pf*

rof-, ros- (3), roz- (1).

o oraz a jasne.

sg m N rozkudłany (3). ◇ pl N subst rozkudłan(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. rozkudlić.

Mający nieuczesane, rozburzone włosy; hirsutus, pilosus Mącz (4) : Hirsutus, ab horreo et seta quasi horrens setis. Kośmáty też ná którym włosy łtoją yáko łzczeciny ná świni/ roskudłány. Mącz 156d, 383d; Ungekemmet. Niełzczołány. Rozkudłány. Incomptus. Calag 526a; [Bachantki] Roztárchawfzy ná głowách/ niemufkáne włosy/ Spiewály Báchułowi niewieścimi głofy: Odłóżywfzy od siebie mołoyce y Gáchy/ Tułály fię po gorách roskudłáne fwáchy. KlonWor 6; [Volck Xxx4v].

Synonimy: kudłaty, najeżony, nasierszały, nasierszony, nastorzony, nieszczosany.

Cf ROZKUDŁAĆ, ROZKUDŁAĆ SIĘ

SBu